

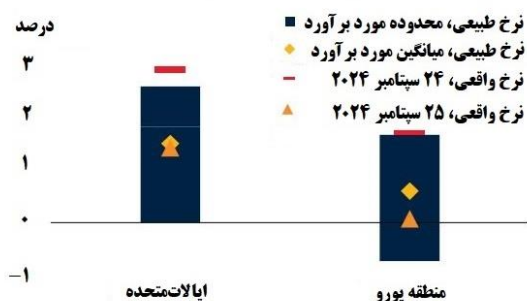
مرور کلی

- فعالیت اقتصاد جهانی همچنان با ثبات باقی‌مانده که این ثبات در نتیجه واگرایی (حرکت خلاف جهت) میان تقویت بخش خدمات و تضعیف بخش تولید اتفاق افتاده است.
- وضعیت روبه‌بهبود تجارت کالاهای جهانی، شکننده به نظر می‌رسد، زیرا بهبود اندک صادرات بخش خدمات، در کنار کاهش مداوم سفارش‌های صادراتی بخش تولید اتفاق افتاده است.
- پس از کاهش قیمت نفت و گاز در ماه اوت و همچنین اوایل ماه سپتامبر که به دلیل افزایش عرضه و نگرانی از کاهش تقاضا اتفاق افتاده، کاهش تورم جهانی نیز ادامه یافت.

نمودارهای ماهانه

- فدرال رزرو پس از تعدیل تورم و ایجاد مازاد تقاضا بازارهای کار در ماه سپتامبر، با کاهش ۵۰ واحدی [۱] نرخ سیاستی، سیاست تسهیل پولی را آغاز کرد.
- بر اساس انتظار بازارها، طی ۱۲ ماه آینده نرخ‌های اسمی سیاستی معادل ۲۰۰ واحد پایه در ایالات‌متحده و ۱۷۵ واحد در منطقه یورو کاهش خواهد یافت.
- باوجود انتظارات برای افزایش نرخ‌های اسمی، احتمالاً نرخ‌های حقیقی سیاستی برای دوره کوتاه‌مدت در قلمروی محدودکننده [۲] باقی می‌ماند: انتظار می‌رود نرخ‌های سیاستی ایالات‌متحده و منطقه یورو طی ۱۲ ماه آینده به میانگین تخمین‌های نرخ بهره طبیعی کاهش یابند.

نرخ بهره طبیعی فعلی و مورد انتظار

ماخذ: Bloomberg; ECB; Federal Reserve; Federal Reserve Bank of New York; Holston et al. (2023); Hordahl and Tristani (2018); Laubach and Williams (2003) Lubik and Matthes (2023).

پرونده ویژه: تقویت انعطاف‌پذیری مالی کشورهای کوچک

- همه‌گیری کووید-۱۹ و شوک‌های پس از آن موقعیت‌های مالی [۳] کشورهای کوچک [۴] را در وضعیت نامطلوب‌تری قرار داده و نیاز به اعمال اصلاحات جامع مالی را تشدید کرده است.
- کشورهای کوچک باید ضمن ایجاد پایه مالیاتی باثبات‌تر و مطمئن‌تر، کارایی مخارج خود را افزایش داده و شکاف‌های چارچوب مالی‌شان [۵] را برطرف سازند.
- اصلاحات جامع مالی باید با تلاش‌های جهانی [۶] هماهنگ و هدف‌گذاری گردد تا بودجه کشورهای کوچک به سرمایه‌گذاری در حوزه‌های با اولویت بیشتر اختصاص یابد و بتواند به بهبود مدیریت سیاست‌های مالی کمک کند.

مهم‌ترین وقایع ماه

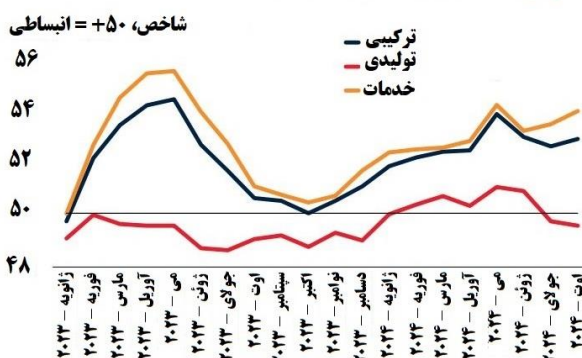
وضعیت اقتصاد جهانی: پایداری بهبود بخش خدمات و تضعیف بخش تولید.

شاخص‌های با تواتر بالا همچنان ثبات نرخ رشد اقتصاد جهانی را نشان می‌دهند، البته این ثبات نرخ رشد باوجود واگرایی میان وضعیت بخش خدمات و بخش تولید اتفاق افتاده است. شاخص مدیران خرید ترکیبی جهانی ماه اوت با افزایش در بخش خدمات و کاهش در بخش تولید به عدد ۵۲٫۸ رسید (نمودار ۱). تضعیف فعالیت‌های تولیدی به‌اندازه‌ای گسترده و عمومی بود که شاخص مدیران خرید تولیدی ماه اوت چین، منطقه یورو و ایالات متحده به زیر ۵۰ رسید. بر اساس شاخص‌های شگفت‌انگیز اقتصادی [۷] ماه سپتامبر به‌طور کلی آخرین وضعیت اقتصاد جهانی با انتظارات اقتصادهای پیشرفته و اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور (EMDEs) تطابق داشته است. اجماع پیش‌بینی‌ها درباره رشد جهانی برای سال جاری و سال آینده تا حدود زیادی عدم تغییر در وضعیت رشد را نشان می‌دهد.

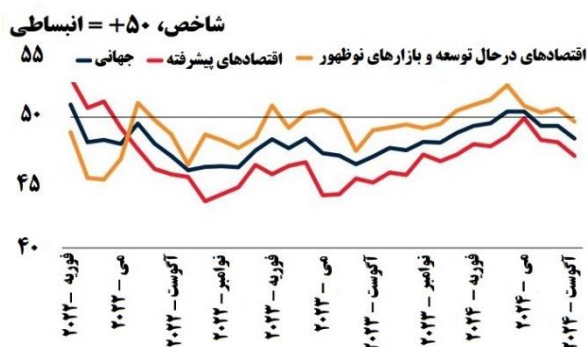
تجارت جهانی: بهبود شکننده در تجارت کالایی. پس از این که تجارت جهانی

کالاها در ماه مارس منقبض شده و یک درصد کاهش یافت، طی سه ماه متوالی رشد را تجربه کرده و در ماه جون نیز ۱٫۸ (سالانه) رشد را نشان داد. اما با این وجود به دلیل اینکه بخش تولیدی سفارش‌های جدید صادراتی شاخص مدیران خرید، برای سه ماه متوالی در محدوده انقباضی (کمتر از ۵۰) باقی‌مانده است، شاخص‌های پیشرو [۸] نگرانی‌هایی را درباره ثبات بهبود مذکور نشان می‌دهند (نمودار ۲). ضعف در بهبود قابل توجه بوده و محدوده آن بسیار گسترده است، به صورتی که شاخص مدیران خرید ماه اوت کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور، برای اولین بار پس از دسامبر ۲۰۲۳ وارد محدوده انقباضی شده و در کنار آن همین شاخص برای اقتصادهای پیشرفته روندی کاهشی را نشان می‌دهد. از طرفی باوجود اینکه بخش خدمات سفارش‌های جدید صادراتی شاخص مدیران خرید در ماه اوت به محدوده انبساطی ۵۰٫۷ رسیده، اما همچنان این عدد نسبت به ماه‌های مارس و آوریل کمتر بوده است. به دلیل پیش‌بینی اختلالات تجاری و در نتیجه آن بارگذاری اولیه محموله‌های وارداتی به ایالات متحده، قیمت خدمات حمل‌ونقل دریایی از زمان شروع همه‌گیری بالاترین سطح خود را تجربه کرده است، اما با این وجود افزایش قیمت مذکور باعث افزایش قابل توجه فشار کلی زنجیره تأمین [۹] یا افزایش زمان‌بندی تحویل محموله در سطح جهانی نشده است.

نمودار ۱ - شاخص جهانی مدیران خرید کل

نمودار ۲ - شاخص جهانی مدیران خرید تولیدی برای سفارشات جدید صادراتی

THE WORLD BANK

Development Economics | Prospects Group

اندیشکده پول و ارز

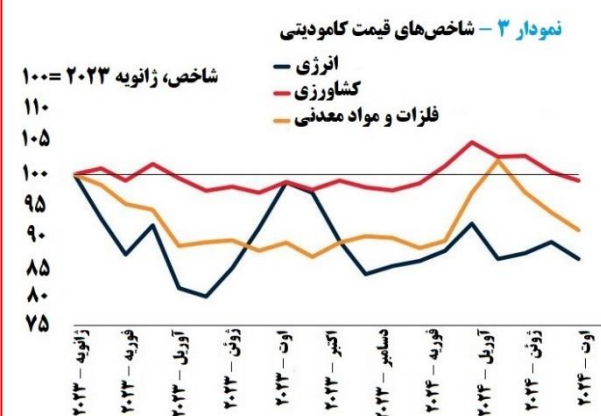
September 2024

بازار کامودیتی: کاهش قیمت انرژی. پس از کاهش ۳ درصدی (ماهانه) قیمت

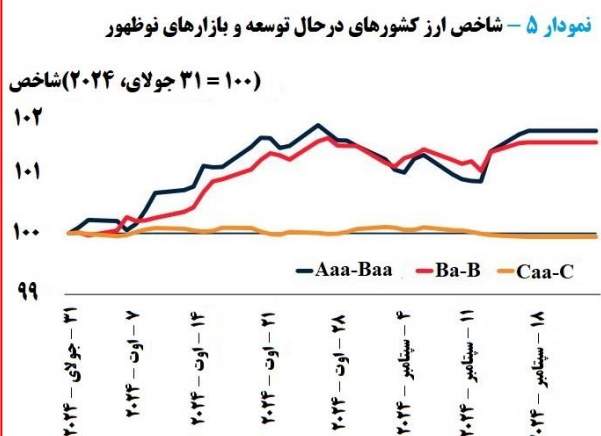
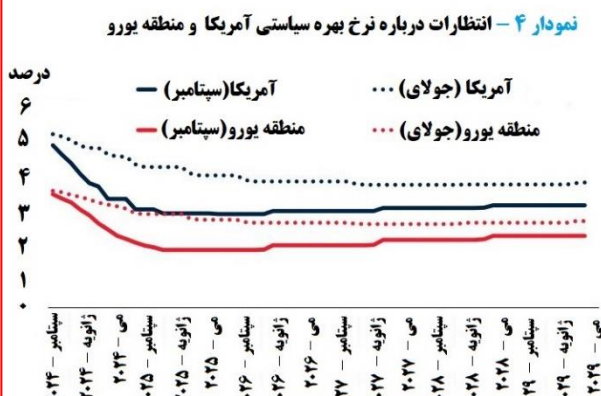
انرژی در ماه اوت، روند کاهش قیمت طی ماه سپتامبر نیز ادامه پیدا کرد (نمودار ۳). با توجه به همزمانی افزایش عرضه و نگرانی از کاهش تقاضا، قیمت نفت برنت از ۸۱ دلار آمریکا به ازای هر بشکه در ماه اوت، به ۷۳ دلار در میانه‌های سپتامبر کاهش یافت. اعضای اوپک پلاس نیز در پاسخ به این تغییرات قیمت، برنامه کاهش تولید داوطلبانه خود را برای حداقل دو ماه دیگر به تعویق انداختند. همچنین پس از شروع دوباره عرضه گاز طبیعی نروژ و تکمیل ظرفیت ذخیره اروپا و در پی آن رفع نگرانی درباره اختلالات احتمالی عرضه گاز روسیه، قیمت گاز طبیعی در ماه سپتامبر کاهش یافت، این کاهش قیمت در حالی است که قیمت این حامل انرژی در ماه اوت افزایش ۲۰ درصدی (ماهانه) را تجربه کرده بود. قیمت اکثر محصولات کشاورزی پس از کاهش قیمت ۱،۴ درصدی در ماه اوت، برای ماه سپتامبر روندی افزایشی را در پیش گرفته و به وضعیت قبل بازگشتند. این افزایش قیمت برای قیمت قهوه در نتیجه شرایط نامساعد جوی و برای قیمت گندم در نتیجه اختلالات عرضه اتفاق افتاده است. با توجه به دید مثبت نسبت به تقاضا که تا حدودی به دلیل محرک‌های اقتصادی بوده که در چین اتفاق افتاده است، قیمت برخی فلزات صنعتی پس از کاهش ۳ درصدی (ماهانه) اوت، در ماه سپتامبر افزایش یافت. همچنین به دلیل تنش‌های ژئوپلیتیکی و افزایش تقاضای بانک مرکزی، قیمت طلا در میانه ماه سپتامبر به بالاترین حد خود رسیده است.

شرایط [تأمین] مالی جهانی: ادامه وضعیت تسهیل [در دسترس و ارزان بودن

اعتبار و تأمین مالی]. پس از کاهش انتظارات نسبت به نرخ بهره سیاستی ایالات متحده، شرایط [تأمین] مالی جهانی نیز به روند روبه‌بهبود خود در ماه‌های اوت و سپتامبر ادامه داد. تمامی افق‌های نرخ بهره سیاستی باعث کاهش تورم [روند بلندمدت] و نرم‌شدن وضعیت بازار کار [۱۰] شده است. فدرال رزرو سیاست تسهیل پولی را با کاهش ۵۰ واحدی نرخ بهره سیاستی در ماه سپتامبر آغاز خواهد کرد. براساس قیمت‌های بازارها تا پایان سال ۲۰۲۴ میلادی ۷۵ واحد دیگر کاهش و تا پایان سال ۲۰۲۵ میلادی نیز کاهش ۱۲۵ واحدی برای نرخ بهره سیاستی پیش‌بینی می‌شود. هم‌زمان انتظارات درباره نرخ بهره سیاستی آمریکا به انتظارات درباره همین متغیر در منطقه یورو نزدیک‌تر شده، که این موضوع نشان‌دهنده کاهش واگرایی در رشد اقتصادی و چشم‌انداز تورم دو اقتصاد مذکور [بخصوص در بلندمدت] است (نمودار ۴). با توجه به انتظارات درباره کاهش نرخ‌های سیاستی در ایالات متحده و همچنین کاهش ارزش دلار این کشور، تمایل به ریسک‌پذیری در کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور همچنان به قوت خود باقی مانده است، این موضوع بخصوص در کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور دارای رتبه اعتباری بالاتر، فشار بر ارزش‌های این کشورها را کاهش داده است (نمودار ۵). اسپرید [۱۱] نرخ بهره تا حد زیادی در کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور ثابت بوده، و فقط در برخی از کشورهای با رتبه اعتباری ضعیف‌تر، اسپرید نرخ بهره به دلیل عوامل داخلی افزایش یافته است.

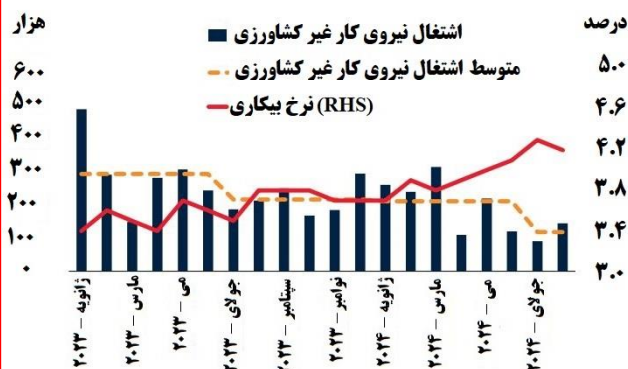

منبع: Haver Analytics; J.P. Morgan; U.S. Energy Information Administration; World Bank.

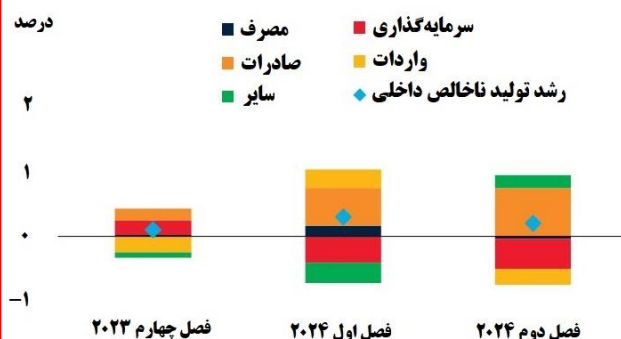

نمودار ۶ - بازارهای کار آمریکا

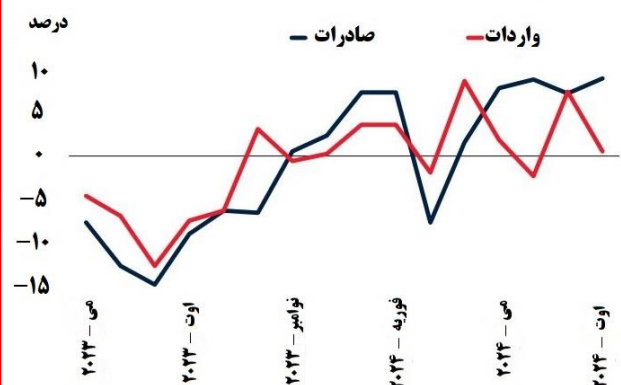

منابع: Bloomberg; Haver Analytics; Moody's analytics; World Bank Prospects Group.

نمودار ۷ - تولید ناخالص داخلی و اجزای آن - منطقه یورو

نمودار ۸ - رشد تجارت کالایی چین

ایالات متحده: شاخص‌های ترکیبی. داده‌های اقتصاد کلان ایالات متحده طی چند ماه گذشته ترکیبی از روندها را نشان داده‌اند. تولید ناخالص داخلی در فصل دوم سال ۲۰۲۴ با رشد ۳ درصدی (تعدیل شده فصلی) کمی بهتر از انتظارات ظاهر شده است. افزایش مخارج مصرف‌کننده که به‌صورت هزینه کالاها و خدمات بوده و تا جولای نیز ادامه داشته، محرک اصلی این رشد اقتصادی بوده است. با جود مازاد عرضه در بازار نیروی کار هزینه‌های مصرف‌کننده همچنان مثل قبل به قوت خود باقی‌مانده‌اند: تعداد مشاغل غیر کشاورزی از میانگین ۲۲۵ هزار شغل در بازه زمانی ژانویه تا ژوئن امسال به ۱۱۶ هزار شغل در طول ماه‌های جولای و اوت کاهش یافته است، این موضوع در درحالی رخ داده که نرخ بیکاری نیز به‌طور متوسط به ۴,۳ درصد در طول ماه‌های جولای و اوت افزایش یافته است (نمودار ۶). باوجود کاهش فشار بازار کار، تورم هسته اصلی در ماه اوت بدون تغییر در سطح ۳,۲ درصد (سالانه) باقی مانده است، درحالی‌که تورم کلی به ۲,۵ درصد کاهش یافت.

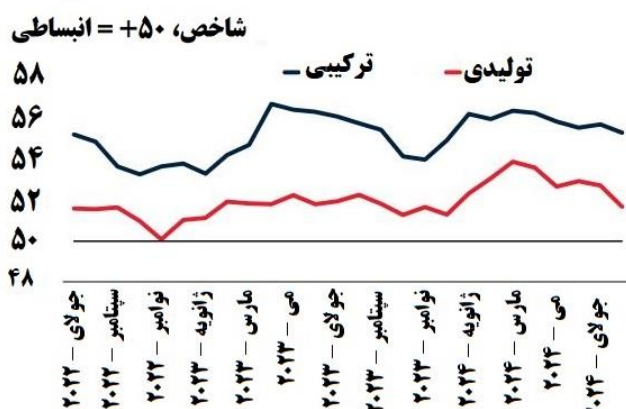
سایر اقتصادهای پیشرفته: ضعف در کوتاه‌مدت. بخش بزرگی از رشد ۰,۲ درصدی (تعدیل شده فصلی) منطقه یورو در سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۴ ناشی از خالص صادرات بوده که توانسته تا حدودی کاهش سرمایه‌گذاری را نیز جبران کند (نمودار ۷). شاخص‌های اخیر ترکیبی بوده‌اند؛ شاخص مدیران خرید در ماه اوت نشان‌دهنده ضعف مداوم بخش تولید در کنار حفظ قوام فعالیت‌های بخش خدمات است. همسو با قدرت بخش خدمات، حرکت نزولی تورم هسته اصلی در منطقه یورو متوقف شده است، به‌طوری‌که تورم برای شش ماه منتج به جولای در حدود ۲,۹ درصد باقی مانده و پس از آن در ماه اوت به ۲,۸ درصد کاهش یافته است. تولید ناخالص داخلی ژاپن طی سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۴ رشد ۰,۷ درصدی (تعدیل شده فصلی) را به‌ثبت رساند که این رشد عمدتاً ناشی از افزایش قابل ملاحظه بخش مصرف بود. تورم کل (توکيو) در ماه اوت به بالاترین سطح خود طی تقریباً یک سال گذشته رسیده و عدد ۰,۶ درصد (ماهانه تعدیل شده فصلی) را نشان داد، این موضوع حاکی از لغو یارانه‌های انرژی است.

چین: تقاضای داخلی ضعیف. سرعت رشد صادرات در ماه اوت بالاترین میزان را طی مدت‌زمان بیش از یک‌سال گذشته، با رشدی معادل ۸,۷ درصد (سالانه) به ثبت رساند، اما در سمت مقابل به دلیل ضعف در تقاضای داخلی، رشد واردات به‌شدت کاهش یافته و به عدد ۰,۵ درصد رسیده است (نمودار ۸). شاخص مدیران خرید تولیدی برای چهارمین ماه متوالی در محدوده انقباضی باقی‌مانده و به عدد ۴۹,۱ کاهش یافت، اما شاخص مدیران خرید غیرتولیدی به دلیل حمایت از سوی بخش خدمات با اندکی افزایش به عدد ۵۰,۳ رسید. فشارهای قیمتی نیز طی ماه اوت همچنان ضعیف بوده و تورم کل از ۰,۵ درصد در ماه جولای به ۰,۶ درصد (سالانه) افزایش یافت. دلیل افزایش مذکور، جبران کاهش تورم هسته اصلی توسط تورم مواد غذایی بوده است. در همین حال، روند نزولی قیمت بخش تولیدی در ماه اوت شدت یافته و قیمت‌های تولیدی ۱,۸ درصد (سالانه) کاهش پیدا کرد. در پاسخ به تقاضای داخلی ضعیف و برای حمایت از بخش املاک و مستغلات، بانک مرکزی چین چندین اقدام تسهیل‌کننده، از جمله کاهش نرخ بهره سیاستی یک‌ساله به ۲ درصد و کاهش نسبت ذخیره قانونی بانک‌ها به میزان ۵۰ واحد پایه را اعلام کرد.

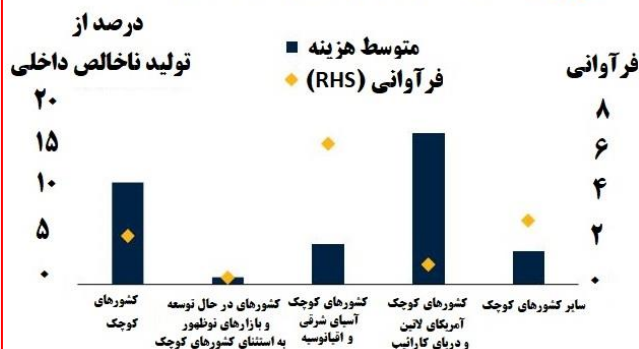

نمودار ۹- شاخص مدیران خرید کل

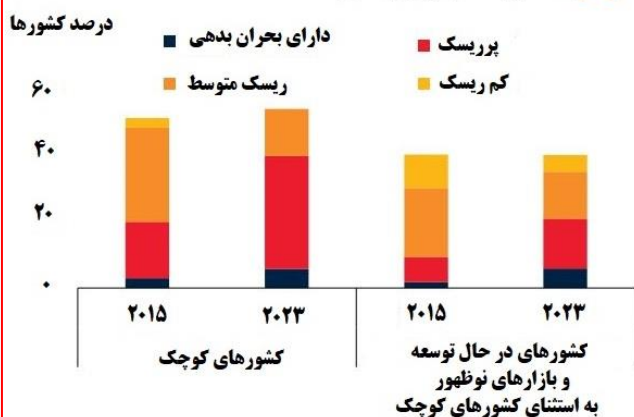
کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور (به استثنای چین)

نمودار ۱۰- متوسط هزینه و فراوانی بلایای طبیعی

نمودار ۱۱- ریسک بحران بدهی

سایر اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه: رشدی عموماً پایدار. شاخص مدیران خرید ترکیبی موزون به تولید ناخالص داخلی ماه اوت نیم واحد کاهش یافته و به ۵۵,۳ رسید، این کاهش عمدتاً به دلیل ضعف بخش تولیدی بود (نمودار ۹). کاهش سرعت رشد اقتصادی این کشورها عمدتاً ناشی از کند شدن فعالیت اقتصادی برزیل بوده که پس از یک دوره عملکرد قوی بخش تولیدی اتفاق افتاده است. رشد تولید ناخالص داخلی طی سه ماهه دوم سال ۲۰۲۴، در برخی از اقتصادهای آمریکای لاتین و کارائیب (به ۳,۳ درصد [سالانه] در برزیل و ۲,۱ درصد در کلمبیا و مکزیک) و در شرق آسیا و اقیانوسیه (به ۵,۹ درصد در مالزی، ۶,۳ درصد در فیلیپین، و ۲,۳ درصد در تایلند) افزایش یافت. عملکرد عمده دیگر اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه در همین بازه زمانی ضعیف تر بوده است. کاهش رشد تولید ناخالص داخلی به ۶,۷ درصد (سالانه) در هند به دلیل کاهش هزینه های دولت و ۴ درصد در روسیه، منعکس کننده کاهش رشد مصرف خصوصی بوده است. همچنین رشد اقتصادی ترکیه طی سه ماهه دوم ۲۰۲۴ به دلیل مصرف خصوصی ضعیف تر به ۲,۵ درصد کاهش یافت.

پرونده ویژه: تقویت تاب آوری مالی دولت های کوچک

همه گیری کووید-۱۹ و شوک های متعاقب پس از آن، وضعیت مالی دولت های کوچک با جمعیت ۱,۵ میلیارد نفر یا کمتر را بدتر کرده است. این موضوع چالش های مالی قابل توجه گذشته کشورهای مذکور را تشدید کرده و به ویژه نیاز به مدیریت بلایای طبیعی مرتبط با تغییرات آب و هوایی بیشتر شده است (نمودار ۱۰). چهل درصد (۱۴ کشور از ۳۵ کشور) دولت های کوچک به عنوان دولتهایی که در تنگنا یا در معرض خطر بالای بدهی هستند، رتبه بندی شده اند، این عدد تقریباً دو برابر نسبت سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور را نشان می دهد (نمودار ۱۱). کاهش چشمگیر پایداری مالی دولت های کوچک طی سال های اخیر، تقویت سیاست مالی را به یکی از مهمترین چالش های اقتصادی این کشورها تبدیل کرده است. این پرونده ویژه با استفاده از بینش آخرین چشم انداز اقتصاد جهانی به بررسی چالش های سیاست مالی دولت های کوچک و گزینه های اصلاحی آنها خواهد پرداخت.

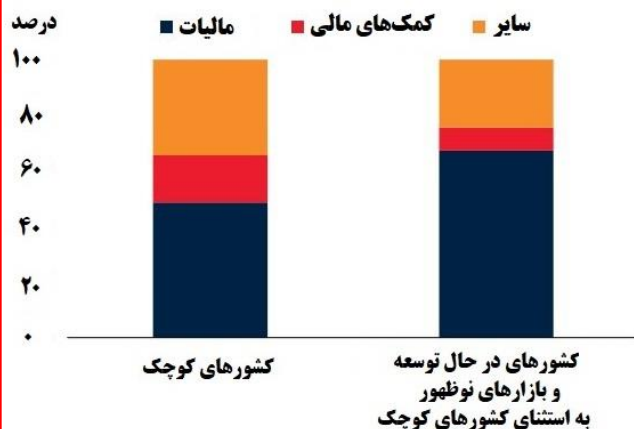
اگرچه میانگین نسبت درآمدهای دولتی به تولید ناخالص داخلی برای

دولت های کوچک بالاتر از سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور

است، اما درآمدها هنوز به سطح قبل از همه گیری بازنگشته است. علاوه بر این، دولت های کوچک بیشتر به منابع غیرمالیاتی ناپایدارتر متکی هستند (نمودار ۱۲). این کمک ها شامل، کمک های مالی اهدائی بین المللی (وابسته به اولویت های توسعه ای)، سایر منابع درآمدی مانند درآمد حاصل از فروش مجوز ماهیگیری و برنامه های سرمایه گذاری اهدای حق شهروندی است. همچنین ناکارآمدی ها و شکاف هایی در ساختار مالیاتی فعلی دولت های کوچک وجود دارد. قابل ذکر است، تقریباً یک چهارم درآمدهای مالیاتی در دولت های کوچک از مالیات های تجاری منحرف کننده [۱۲] نشأت می گیرند، این عدد بیش از دوبرابر سهم همین نوع مالیات در سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور است.

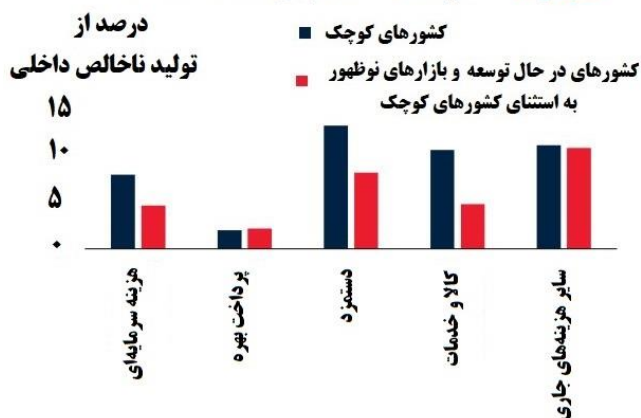

نمودار ۱۲ - تجزیه منابع درآمدهای دولتی، ۲۰۱۱ - ۲۰۲۲

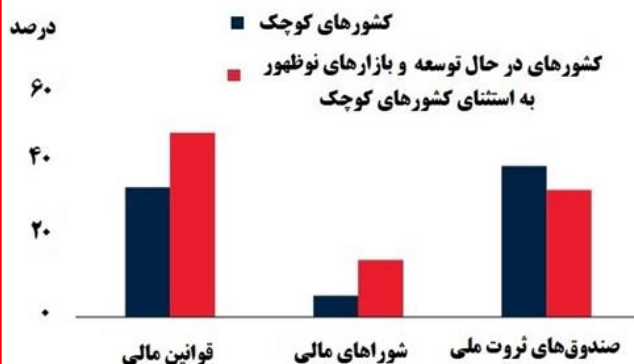

منبع: EM-DAT (database); GFS (database); IMF; World Bank.

نمودار ۱۳ - تجزیه هزینه‌های دولتی، ۲۰۱۱ - ۲۰۲۲

نمودار ۱۴ - چارچوب‌های مالی در کشورهای کوچک و سایر کشورهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور

دولت‌های کوچک باید گسترش پایه‌های مالیاتی را به‌ویژه با اعمال مالیات بر ارزش افزوده در بخش‌هایی که این نوع مالیات وجود ندارد و همسو کردن

نرخ‌های مالیاتی با اعداد جهانی در اولویت قرار دهد. همچنین معافیت‌های مالیاتی و نرخ صفر مالیاتی برخی از کالاها و خدمات که منجر به کاهش قابل توجه درآمد، انحراف و پیچیدگی در جمع‌آوری مالیات می‌شوند نیز قابل حذف هستند. این اقدامات را می‌توان با اصلاحات در اداره مالیات که گاهی اوقات از ناکارآمدی‌های سازمانی، سیستم‌های قدیمی و ظرفیت پایین در دولت‌های کوچک رنج می‌برد، تکمیل کرد. موارد مذکور شامل؛ اتخاذ فناوری‌های دیجیتال مانند ثبت الکترونیکی بوده که در برخی از دولت‌های کوچک کم‌تر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

هم‌زمان، دولت‌های کوچک باید از سطوح بالای هزینه‌های دولتی [۱۳] بهتر

استفاده کنند. اگرچه مخارج بالاتر در دولت‌های کوچک در مقایسه با سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور تا حدی به دلیل عدم صرفه به مقیاس اقتصادی قابل توضیح است، اما هنوز هم ناکارآمدی‌هایی وجود دارد. در نتیجه، هزینه‌های بالاتر برای خدمات اجتماعی همیشه به نتایج توسعه‌ای بهتر منجر نمی‌شود. ناکارآمدی‌ها را تا حدی در ترکیب هزینه‌های دولتی می‌توان بهبود بخشید. به‌ویژه، هزینه حقوق و دستمزد بخش دولتی در دولت‌های کوچک به‌طور قابل توجهی بالاتر از سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور است (نمودار ۱۳).

برخی از دولت‌های کوچک یارانه‌های بهبوده سوخت و انرژی ارائه می‌کنند، این یارانه‌ها باید برای آزاد کردن منابع به‌سوی مناطق با اولویت بالاتر کاهش یابد.

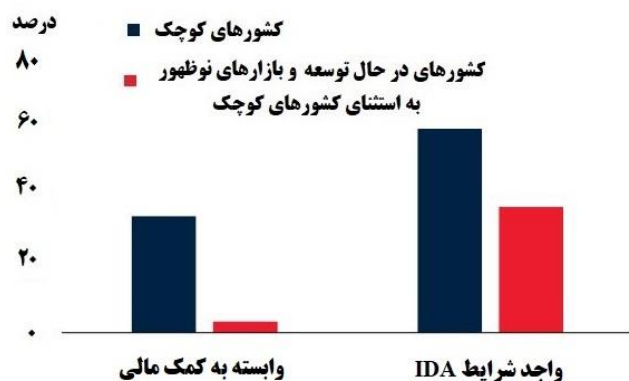
همچنین اصلاحاتی برای بهبود کارایی شرکت‌های دولتی که معمولاً سودآوری و مدیریت مطلوبی نداشته، کمک‌های دولتی دریافت کرده و جریان نقدی و ریسک بدهی احتمالی برای دولت به همراه دارند، مورد نیاز است. به‌طور کلی، دولت‌های کوچک فضای کافی برای بهبود کارایی هزینه‌ها با تقویت مدیریت مالی عمومی و استفاده از نوآوری‌های دیجیتال برای کاهش هزینه‌های ارائه خدمات عمومی و افزایش کیفیت خدمات را در اختیار دارند.

دولت‌های کوچک باید چارچوب‌های مالی خود را با اجرای ابزارهای سیاستی

مانند قوانین مالی، شوراهای مالی و صندوق‌های ثروت ملی تقویت کنند. در حال حاضر، تنها حدود یک‌سوم از دولت‌های کوچک قوانین مالی [۱۴] را تعریف کرده‌اند، در حالی که نیمی از سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور این کار را انجام داده‌اند (نمودار ۱۴). علاوه بر این، تنها تعداد کمی از دولت‌های کوچک شوراهای مالی مستقل تشکیل داده‌اند که نشان‌دهنده سهمی حتی کمتر از سایر اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور است. در حالی که برخی از دولت‌های کوچک دارای صندوق‌های ثروت ملی و سایر صندوق‌های تثبیت‌کننده هستند، اما این صندوق‌ها اغلب به‌طور کامل مورد استفاده قرار نمی‌گیرند. این صندوق‌ها از نظر اندازه، طراحی و اهداف متفاوت هستند و همیشه برای مدیریت نوسانات اقتصادی [چالش کلیدی دولت‌های کوچک] طراحی نشده‌اند. برخی از صندوق‌های مذکور به‌عنوان صندوق‌های امانی با حمایت اهداکنندگان فعالیت می‌کنند که هدف آن‌ها تضمین خودکفایی بودجه در بلندمدت است، در حالی که برخی دیگر اولویت‌های سرمایه‌گذاری و توسعه را در اولویت قرار می‌دهند. در مقابل، تعداد بسیار کمی بصورت واضح نقش تشبیتی دارند.

نمودار ۱۵ - سهم کشورهای وابسته به کمک‌های مالی و واجد شرایط انجمن توسعه بین‌الملل بانک جهانی (IDA)

منبع: GFS (database); Global SWF; IMF; World Bank

حمایت‌های جامعه جهانی از دولت‌های کوچک در جهت حل چالش‌های مالی

باید ادامه یابد. با تضعیف جریان‌های درآمد داخلی و افزایش هزینه‌های سازگاری با تغییرات آب‌وهوایی، گزینه‌های مالی توسعه‌ای انعطاف‌پذیر مانند وام‌های با شرایط ویژه [عموماً نرخ بهره کمتر] و کمک‌های مالی سازمان‌هایی مثل انجمن توسعه بین‌الملل بانک جهانی [۱۵]، برای دولت‌های کوچک واجد شرایط بسیار مهم خواهد بود (نمودار ۱۵). همکاری بین‌المللی در زمینه شفافیت بدهی و کمک‌های فنی برای این کشورها در جهت اجرای اصلاحات مالی و تقویت سیاست‌گذاری توسعه پایدار حیاتی است. علاوه بر این، رسیدگی به بدهی‌های غیرپایدار ضروری است، زیرا از سال ۲۰۰۳ یک‌سوم دولت‌های کوچک مجبور به تجدیدنظر در ساختار بدهی [۱۶] خود شده‌اند. همچنین سازوکارهای بیمه و ادغام ریسک می‌توانند به عنوان بافر [حائل] مالی در برابر بلایای طبیعی عمل کنند، همان‌طور که اخیراً پس از خسارات ناشی از طوفان بریل توسط ابتکارات منطقه‌ای مانند تسهیلات بیمه خطر بلایای کارائیب نشان داده شد.

توضیحات:

- [۱] هر ۵۰ واحد معادل ۰,۵ درصد است.
- [۲] زمانی که نرخ سیاستی از نرخ تعادلی (I^*) بالاتر باشد، این نرخ در قلمروی محدود کننده قرار گرفته است.
- [۳] نشان دهنده وضعیت دارایی و بدهی دولت بصورت همزمان است.
- [۴] کشورهایی با جمعیت حدود یا کمتر از ۱,۵ میلیون نفر
- [۵] قوانین، مقررات و رویه هایی که بر نحوه برنامه ریزی، تصویب، اجرا، نظارت و ارزیابی سیاست های بودجه ای اثر می گذارند.
- [۶] برنامه های جهانی که قبل از شروع برنامه ریزی اصلاحات تصویب گردیده و بر روند اصلاحات داخلی اثر گذار است.
- [۷] این شاخص ها نشان دهنده دیدگاه و انتظارات کارگزاران اقتصادی نسبت به اقتصاد هستند، درواقع خوش بینی و بدبینی را نسبت به داده های واقعی نشان می دهند.
- [۸] شاخص های پیشرو معیارهایی هستند که شرایط آینده را پیش بینی می کنند، آنها به شناسایی روندها و اتفاقاتی که ممکن است برای اقتصاد و یا بخشی خاص رخ دهد، کمک می کنند.
- [۹] فشارهای زنجیره تامین با اختلالاتی مرتبط است که بر قیمت مواد، هزینه های تولید و سطح تقاضا تأثیر می گذارد.
- [۱۰] بازاری که عرضه بیشتر از تقاضا است.
- [۱۱] تفاوت نرخ بازده اوراق قرضه در بازارهای بین المللی در برابر سود ارائه شده توسط دولت است.
- [۱۲] زمانی که مالیات باعث نقض شرایط کارآمدی اجتماعی گردد.
- [۱۳] زمینه هایی که بالاترین درصد از هزینه های دولتی را به خود اختصاص می دهند.
- [۱۴] محدودیت های دائمی سیاست مالی که به صورت قانون درآمده و به دلیل الزام آور بودن به عنوان یک محدودیت در نظر گرفته می شود.
- [۱۵] International Development Association (IDA)
- [۱۶] تجدید نظر در ساختار بدهی می تواند باعث کاهش نرخ بهره یا تمدید مهلت بازپرداخت گردد.